

ZULMETTEN NÛRA

ABDÛLFETTAH RAUF

Klasikler

İN EFE

Abdül Fettah Rauf (1910-1963) Kimdir?

Makedonya'nın başşehri Üsküp'te doğdu. Asıl adı Abdül Fettah Rauf'tur. Halk arasında daha çok Fettâh Efendi adıyla tanınmış, bazı makaleleriyle şahsî evrakında ise Fetah İshak veya Fetah İshakoviç imzasını kullanmıştır. Üsküplü Hacı İshak ailesine mensup, memleketin tanınmış şahsiyetlerinden biri olan babası Rauf Efendi onun iyi bir eğitim görmesi için elinden gelen gayreti sarfetti. İlk öğrenimini Üsküp'te muhtemelen Sırpça olarak yapan Abdül Fettah, daha sonra burada Atâullah Kurtiş (Ata Efendi) tarafından kurulan Meddah Medresesi'ne girdi. 1933 yılında düzenlenen ilk icâzet töreninde, her biri daha sonra Makedonya ve Kosova'da çeşitli hizmetler yapan arkadaşları Hâfız Necâti, Hâfız Şâban, Hâfız Sâdullah, İdris ve Mehmed efendilerle birlikte icâzet aldı.

Fettah Efendi, 1933-1938 yılları arasında Meddah Medresesi'nde kelâm ve akaid müderrisliği görevinde bulunduğu gibi Üsküp'teki çeşitli camilerde de fahrî vaizlik yaptı. Ramazan aylarında, hocası Atâ Efendi'nin doğum yeri olan Üsküp'ün Studeniçan köyünde vaaz ve irşad hizmetinde bulundu. 1938'de hocasının Ulemâ Meclisi (Ulema Medzlis u Skoplju) üyeliğine tayin edilmesi üzerine Meddah Medresesi'nin başmüderrisliğine getirildi; medrese kapatılıncaya kadar bu görevini sürdürdü ve burada birçok talebe yetiştirdi. 1944 yılında yapılan törende icâzet alan öğrencileri arasında Kemal Aruçi ve Türkiye'ye giderek İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü ile Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde uzun yıllar hocalık yapan Bekir Sadak da vardı. Hakındaki bazı yazılarda zikredilen, 1944-1945 yıllarında Üsküp'teki şer'î mahkemede hâkimlik yaptığı ve Ulemâ Meclisi üyeliği görevini üstlendiği hususunda kesin bilgiye rastlanmamıştır. 1945'te Yugoslavya'ya komünist iktidarı hâkim olunca şer'î mahkemeler, çeşitli dinî müesseseler ve medreselerle birlikte Meddah Medresesi de kapatıldı. Fettah Efendi ve arkadaşları tutuklanıp mahkemelerde yargıldılar. düzmece bir iddianame ile rejim aleyhtarı, devlet haini ve savaş dönemi zengini olduğu iddiasıyla yedi yıl ağır hapis ve cebrî iş, üç yıl da siyaset yasağına mahkûm edildi (Birlik, s. 4). Cezaevinde iken taş kırmak üzere bir yıl Bosna-Hersek'teki Doboyn (Doboy) kasabasına gönderildi. Cezaevinden çıktıktan sonra uzun süre devlet tarafından takip altına alındı, işsiz bırakıldı ve meşhur bir müderris olmasına rağmen müezzinlik yapmasına bile izin verilmedi (krş. Engüllü, Yedi İklim, IX/64, s. 22; Ardıcı, s. 151). Hayatının son yıllarında Makedonya Arşivi'nde Makedonya'ya ait Osmanlı belgelerini tercüme etmek üzere uzman olarak görevlendirildi. 24 Nisan 1963'te Üsküp'te vefat etti. Şiirleri yaklaşık 60 yıldır farklı nedenlerden ötürü yayınlanmadı. Üsküp'te kurulan ve ismini Fettah Efendi Eğitim ve Düşünce Derneği olarak belirleyen kurumun araştırmaları ve katkılarıyla bulunmuş ve tekrar gün yüzüne yayınlanmaya başlanmıştır.

İDEFE Yayınları

İDEFE Yayınları | 03

Fettah Efendi Külliyyatı | 02

Zulmetten Nûra – Abdülfettah Rauf

Yayına Hazırlayanlar

Emre Aracı

Emrah Gökçe

Sevba Abdula

1. Basım, Üsküp, Şubat 2022

ISBN 978-608-4944-04-1

İletişim Ajansı: Tefrik Brand Ideologues & Demagogues

Yaratıcı Yönetmen: Bilal Ayan

Tasarımcı: Fatma Betül Okuyucu

Baskı-Cilt

MD Basım

Ajgraf Skopje, 1000

Çair, Üsküp / Kuzey Makedonya

© İDEFE Yayınları

Bütün yayın hakları saklıdır. Bilimsel araştırma ve tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

İDEFE Yayınları

Pushkarska No.01, Çair, Üsküp / Kuzey Makedonya

Tel: +38970728470

fettahefendi.com

Abdülfettah Rauf

Zulmetten Nra

Klasikler

DEFE Yayınları

Takdim

Tarih yapıcılarının, kahramanlar mı yoksa kurumlar mı olduğu kadim tartışma her daim gündemde olacaktır. Milletleri güçlü kılan ve tarih sahnesinden sildirmeyen en önemli özelliği öncü kahramanlarını ortaya çıkartabilmesidir. Geçmişin yeniden dönüőerek üretilmesinin en vazgeçilmez unsurları bu öncülerdir. Yaşadıkları çağın ötesinden toplumlarına bakabilen, değişim ve dönüşümleri en acı bir şekilde önceden hissedebilen ve anlamlandırabilen bu öncülerdir. Toplumuna, milletine, vatanına insani derinliğinin en yücelerinde dokunup nazar eden bu büyük ruhlar, insanlığın ortak değerleri olan iyiliğin, doğruluğun ve güzelliğin sembolleridir. Abdülfettah Rauf (Fettah Efendi), İslam medeniyetinin Balkanlarda ortaya çıkardığı öncü kahraman halkasının sadece bir halkası fakat bu topraklardaki en yüce değerlerin sürekliliğine vurgu yapan, XX yy. en önemli öncülerinden birisidir.

Abdülfettah Rauf'un 1911-1963 yılları arasında arkadaşlarıyla Üsküp merkezli Rumeli topraklarında verdiği mücadele, XX yy. Balkanlarını ve İslam coğrafyasını resmetme anlamında son derece değerlidir. Günümüz Balkan coğrafyasını geçmiş ile irtibatlandırılmasında Meddah Medresesi ve Abdülfettah Rauf önemli bir sürekliliği ifa ediyor. İlmi derinliği yanında şairliğiyle de bölgede büyük bir üne sahip olan Abdülfettah Rauf, yarım asırdır birçok nedenden dolayı yayınlanamayan şiir külliyyatıyla da gündemde olmuştur. 2016 yılında kurulan Fettah Efendi Eğitim ve Düşünce Derneği'nin kuruluş amaçlarından bir tanesi de dağılımıő ve kimlerde olduğu konusunda karmaőa olan bu şiirleri bulmak ve yayınlanmasını sağlamaktır.

Uzun bir süreç sonucunda şiir defterleri, yayınlanması için uğraşan fakat ömrü vefa etmeyen rahmetli Muhammed Aruçi'nin ailesinden ve Yasir İslami'den temin edilmiştir. Sürece olabildiğince Abdülfettah Rauf'un Türkiye'ye göç etmiş ailesi dahil edilmiş ve şiirlerinin yayınlanması konusunda kendilerinin rızası alınmıştır.

Bu eserin hazırlanmasında transkripsiyon, lügatler ve her bir aşamada mükerreren tashihler olmak üzere üç farklı merhale takip edildi. İlk olarak transkripsiyon aşamasında; Türkçe asıllı kelimeler, günümüz Türkçe'sine uygun bir şekilde transkripte edildi. Misalen; "idüb, eyleyüb, virmek" kelimeleri, "edip, eyleyip, vermek" olarak ifade edildi. Arapça ve Farsça asıllı kelimelerde ise; kelimenin vezni ve asli imlâsına mutabık olacak şekilde bir transkript usûlü takip edildi. Bu usûl ile şiirlerdeki aruz ölçüsünü doğru bir şekilde yansıtmak ve son derece dakik ve veciz ifadelerden tezahür eden belagat unsurlarının izharı amaçlandı.

Bu doğrultuda; bahsi geçen kelimelerdeki ünlü seslerin telaffuzunda uzatma gerektiren yerler, o seslerin üzerine şapka işareti (^) konularak ifade edildi. Arapça ve Farsça kelimelerin orta veya sonlarında yer alan ayn (ع) veya hemze (.) harfleri ise, kesme işareti (') konularak gösterildi. İkinci olarak; defalarca yapılan tashihlerden sonra tamamlanan transkripsiyon aşamasının akabinde, şiirlerdeki oldukça geniş kelime hazinesi ile karşılaşan okuyucularımıza bir kolaylık teşkil etmek üzere, belli başlı kelimelerin sözlük anlamını ifade eden 'lügatler' hazırlanmaya başlandı.

Bu noktada, Őirlerin içerisinde geçen bütün kelimelerin lgavı manalarını kitabımıza dercetmek, hem yekn itibariyle fazlaca bir yer tutacağından hem de Őiirlerde ifade edilen mücerret / soyut manaya kendimizce bir elbise veya lafız giydirmek gibi olacağından, bu yola tevessül edilmedi. Bununla birlikte, Őiirlerin anlaŐılmasını kolaylaŐtıracak belli başlı kelimelerin sözlük anlamları, her bir sayfanın alt kısmında kk bir lgate ile ifade edildi.

Binin zerinde Őiire sahip Abdülfettah Rauf kllyatı, peyderpey yayınlanacak Şiir kitaplarıyla kamuoyuyla paylaŐılacađı ifade edilmiş. Ekim 2021 tarihinde ilk Şiir kitabı "Yine Vatan İçin" ismiyle yayınlanmıŐ ve büyük bir heyecan oluŐturmuŐtu. Bu heyecana çok olumlu dönüŐlerin ve yerinde eleŐtirilerin de katılması çalıŐmaya olan inancı da ziyadesiyle artırmıŐtır. İkinici Şiir kitabında tüm bu olumlu ve yerinde eleŐtiriler dikkate alınarak çalıŐma yürütülmüŐtür. 'Zulmetten Nra' Őiiri, kurulan heyet tarafından ikinci Şiir kitabının ismi olarak tercih edilmiştir. 'Zulmetten Nra' Şiir kitabı, iki bölümden oluŐmaktadır. Şiir kitabında 67 Şiir ve muhtelif zamanlarda yazılan 21 kita ile 2 beyit bulunmaktadır. Osmanlı Türkçesi ile kaleme alınmıŐ Őiirlerin transkripsiyonu, tashihi ve lgatlerin hazırlanması süreçlerinde gösterdikleri titiz çalıŐma ve ortaya koydukları emekten dolayı Emre Aracı'ya, Emrah Gökçe'ye, Murat Darıcık'a, Zehra Abdula'ya ve Elif RuŐiti'ye teŐekkür ederiz.

Bununla birlikte İDEFE yayınlarımızın klasikler bölümünden ikinci kitabın yayınlanması da bizler için büyük bir mutluluk vesilesidir. Her daim ifade ettiğimiz gibi, İDEFE Yayınları blgemizle ilgili araştırmaları, düşünce üretimini, bağımsız, nesnel, tarafsız bir yöntem süzgecinden geçen metinleri yayınlamayı her daim önceleyecek ve bunun mücadelesini verecektir.

Sevba Abdula

İçindekiler

Zulmetten Nûra
Ümmîd Al!
Pür-ümidim
Vâ-hayfâ!
Gazel
Rabb'imizdir Bizi Dil-şâd Edecek
Allâh Deyince!
Ey Dehr-i Kıymet-nâşînâs!
Kâbûs
Susma Cilâ Kalbe Gerek
Sana Lâyık mı?
Hüz-n-i Mağribden mi?
Kara Akşâm
Kendime Bir Mev'ıza
Hayret ü Dalâlet Hiss-i Figânları
Nevâ-yı Tevellüh
Neydi O Erler
Paşa Yiğit
Eski ve Yeni Figân
Efgân Yine Efgân!
Bir Mehtâb Temâşâsı
Görmez isem Vatanda!
Firkat-i Vatan Münâsebetiyle Yine Vatan Terâneleri
Vatan İçin
Zavallı Vatan ve Vatandaşlar
Hep Vatan İçin!
Karlı Bir Günün Vatan Seslenişleri
Ey Medrese Sana!
Ulu Dergâhım Var
Kâdî Baba Türbesi Önünde
Vrapçiste Deresinde Bir Feryâd
Vrapçiste'de Dere Karşısında
Koçana İçin
Manâstır'da
"Gümüş Tül" Şâ'irine
"Gümüş Tül" Şâ'iri Alî Ulvî Kurucu'ya
Şübheden Yakîne!
Cezâ'ir'e ve Onun Dışı Arslanı Cemîle'ye
Filistin-i Şehîde Bir Tahiyye-i Giryân
Bir Beyâzdan Siyâhlara
Kahramân Mısır ve Mısırlılar İçin!
Kahramân Cezâ'ir İçin
Yıkmadıkça
Hoşlanmam!
Elbette!
Ölecektir - Gülecektir
Fanîden Bâkî'ye

Akşâm
Üsküb'de Cenûb Hey'et-i İlmiyyesi
Şâm'lı Birkaç Âlimin Üsküb'ü Resmî Ziyâreti Mûnâsebetiyle
Yeni Çıktı
Medeniyyet
Radyoda Kur'ân-ı Kerîm
Geçmiş Sene ve Gelen Yıl
Yılbaşı Mûnâsebetiyle - 1954
Kış ve Kuş
Hazret-i Havvâ'nın Nâmûs Sever Kızları!
Gubâr-ı Râhımdan
Ümmîdsiz Telehhüfler
Şehâdet-i Kalbiyye
Dün ve Bugün
Her Günkü Acı Sesler
Ağlıyorken
Başlıksız

Beytler ve Kıt'alar

Beyt
Beyt
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Enîs-i Vicdânım Hâfız Şa'bân ve Sa'dullâh Efendilere!
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Hücrem!
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a Ramazânü'l-mübârek için
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a
Kıt'a

Zulmetten Nûra

Zulmetten Nûra

Ağlama ey deli gönlüm ki büyüktür yaratan
Seni öldürmeyecektir bu onulmaz yaradan
Gün gelir kaldırarak zulmeti elbet aradan
Lütfu bir ak gün esirger mi şu bahtı karadan

Ağaran saçlarımızdan açacak sümbüller
Saçılan kanlarımızdan bitecektir güller
Giryemizden doğacak nefha saçan bülbüller
Serecek ufkumuza ay ışığından tüller

Olacak kartopu her attığın ey gülle atan
Ay ile yıldızı bir gün doğacak şimdi batan
Bir sebep kalmayacak geçmişi hâle aratan
Bir gülistân olacak mezbele dönmüş bu vatan

Kızların boynuna inci olacak gözyaşımız
Feyzimizle dönecek cevhere her bir taşımız
Yüce yıldız üzerinde olacaktır aşımız
Yücelikle degecek arş-ı Hudâ'ya başımız

Feyz-i san'at olacak bir köle mâhir elime
Nûr-ı irfân da musahhar olacak meş'alime
Dolacak bengi suyu bu kurumuş menhelime
Mes'adet cân atacak neş'eli müstakbelime

Zevk-i mâzî bile hayrân olacak hâlimize
Verecek dil koca târîh bile ikbâlimize
Azamet baş eğecek şevket ü iclâlimize
Devrini uyduracak gök bile âmâlimize

Ezecek satvetimiz her iti her menhûsu
Bir basıp çiğneyecek hâli ezen kâbüsu
Vurunuz ismete dellâllik eden deyyûsu
Kovunuz siz aranızdan o denî me'yûsu

Hakkı biz kuvvet ü kudret ile te'yîd edelim
Şanlı târîhimizi şân ile te'bîd edelim
Vatanın satvet ü ikbâlini tezyîd edelim
Haşre dek debdebe-i milleti temdîd edelim

Korkma susmaz ki patırtıyla bu kudsî Kur'ân
Korkma sönmez üfürüklerle bu şems-i tâbân
Korkma solmaz güz ile ravzatü'l-adn-i ridvân
Korkma batmaz ebedîdir ebedîdir îmân

Korkma billâh yıkılmaz bu ilâhî bünyân
Bir taşı oynamaz olsa beşeri bin isyân
Kâr eder mi bu ilâhî kayaya bin tûfân
Yine îmân yücelip kahrolacaktır tuğyân

Bel verin zirveli dağlar, baş eğin engeller
Sizi çâk eylemeden taş koparan merd eller
Çekilin siz önümüzden a denî makteller
Boğmadan sâhanızı kırmızı kandan seller

Yirmi beş yılda iki imparatorluk yıktık
Kara toprak içine küfr ü gurûru tıktık
Bir avuçta koca üç kıt'ayı tuttuk sıktık
Dehre şân vermek için bir sapa çölden çıktık

Sorunuz Rûm u Acem satvet-i cebbâresine
Ne kadar durdu onun savlet-i kakhâresine
Çâre bulduk bu cihânın nice biçâresine
Rehber olduk nice yoldan şaşan âvâresine

Sorunuz Fransız'a İspanyol'a siz İngiliz'e
Alman'a, Ruslara hep rîm papaya, Portekiz'e
Hepsi birden nice kaplan gibi saldırdı bize
Sonra bir hamle ile biz nice döktük denize
O kızıl haçlı savaş haşrini anlatsa size

Bir mezâr etmiş idin Avrupa'ya Hittîn'i
Yedi kral diz çökerek saydı Selâhaddîn'i
Üç büyük kıt'aya diktik bu livâ-yı dîni
Size efsâne gelir şimdi bunun telkîni

Sadme-i kahrımıza sor ne diyor Bedr u Huneyn
Adli te'mîn yoluna verdi bu dîn bunca Hüseyn
Başta peygamberi ashabı usûdu'l haremeyn
Sonra Hayber ü Tebûk verdi o târîhlere zeyn

Var mıdır Hamza'mızın, Sa'd'ımızın bir tek eşi
Yaktı baştanbaşa ilhâdı bu tevhîd âteşi
Kimde var Hâlid'imın Haydar'ımın er gülüşü
Yaydık âfâka bütûn Mekke'de doğmuş güneşi

Basra Kûfe o iki merkez-i irfân u dehâ
Ki biçilmez bu iki menba'-ı envâra behâ
Verdi târîhime yüz bin üdebâ vü fukahâ
O benim şâheserimdi buna şâhid nübehâ

Hamle-i şiddetime açtı kapı Kuds ile Şâm
Itr-ı irfânım ile doldu cihânlarda meşâm
Bizi hep böyle mi miskîn sanıyorsun a pašam!
Bir zamânlar okudu şarkımızı subh ile şâm

Adl ü ümrânımızın örneği cennet Bağdâd
Oldu bîdâda düşen herkese bir bâce-i dâd
Nerde duyduksa yetiştikti acı bir feryâd
Her meded isteyene eyledi ordum imdâd

Tahtını dar ediyorduk koca dârâlarına
Taşydık bâğla çiçek Afrika sahrâlarına
Feyz-i îmânı akıttık idi mecrâlarına
Saçtık irfânı Semerkand ü Buhâralarına

Sorunuz Kâdisiye'ye neydi o şiddet o celâl
Ayağım altına cân verdi koca Rüstem-i Zâl
Bir vuruşta Acem'in satveti oldu pâmâl
Var mı târihe sorun şânıma eş bir ikbâl

Sonra Rûm devletinin pençesini biz büktük
Yaptığı taş u demir sûrlarını biz söktük
Cebhede döktüğümüz toprak ile biz dövdük
Yıldırımlar dolu toprakta gezen bir göktük

Nice karşı duracaktı o bizim hamlemize
Nerde îcâb ediyorsa kara döndü denize
Aksi lâzımsa denizler de kara oldu bize
Kürre râm oldu o Fâtih denilen ceddimize

Toz edip toprağa döktüktü bize saldıranı
Koparırdık başını bizlere el kaldıranı
Taşa diktik bu vatandan yarı taş aldıranı
Köprü ettik o geçilmez kuru çöl Çaldıranı

Beş on aslan doğururdu bu vatanda her ana
Gönderirdi gülerək gâh o yana gâh bu yana
Geçti mi hamleye artık buna kimler dayana
Ki bu arslanlar ile tâ kuşatıldı Viyana

Her biri zulme âteş adle koyundan da yavaş
Düğün eylerdi evi geldi mi bir kerre savaş
Hakk'a kurbân edivermekçün idi ondaki baş
Kanı önce dökülürdü gözüne geldi mi yaş

Almamışsa iki üç kanlı gazâ zahmı eri
Karı olsun utanırdı o zamân tâzeleri
Dişi arslan eşi olsun kedinin var mı yeri
Kediden hep kedi doğsun mu ciğer-pâreleri

Hepsi bir arslana hem-ser öğünürken kızlar
Böyle tavşan eşi olmakla bu dilber sızlar
Hepsi bir ufka ışık serper iken yıldızlar
Bu le'im bir yuvanın hücesini yaldızlar

Hepsi üç dört yigide anne diye çağlarken
Şühedâ yâdı ile sineleri dağlarken
Buna gülmek yaraşır mı analar ağlarken
Buna allar yakışır mı o kara bağlarken

Bir şehîd namzedi olmuş köyünün her kızanı
Buna mı etti kader Tanrısı tek bâğ kazanı
Yurd eri istiyorum ben değilim nefis azanı
Kalem olsun eli Rabb'im! Bu nikâhı yazanı

Köyde her bir ananın bak eri oğlu gâzî
Fahr ile çıksa gerek arşa kadar âvâzı
Aldılar boynuna bu kül kediler şeh-nâzı
Ben köpekler eşiyim, kim buna yâ Rab râzı?

İşte mâzîdeki kızlar bile erkeklerden
Daha merddi bugün erkek diyen ürkeklerden
Neye yâhû şaşıyorsun bugünün zilletine
Hangi kartal çekinir söyle ya ördeklerden

Öyle vakvâk ile hak kim bu cihânda kazanır?
Şerefi baklava mı söyle bu âvâre sanır?
Kanla irfânla olur varsa hemân ân ile şân
Bil ki dünyâda da ukbâda da miskîn utanır

Ben emînim yine hak uğruna coşmuş cân var
O şehîd merd atalardan bize kalmış kan var
Yine dîn nâmına çarpan didinen vicdân var
Yine bin tayfun ile sönmeyecek îmân var

Yine bir gün doğacak bir özel oğlu Yavuz'un
Yolacak kuyruğunu Avrupa adlı tavuzun
Saplayıp hançerini gırtlığına her domuzun
Sökecektir dişini dört yana salmış kuduzun
Akdeniz bir ata mülkü senin oğlum havuzun

Uyan oğlum kulu olma bu sefil meykedenin
Ver kulak âhına Hakk'a seni da'vet edenin
Kanın arslan kanı bak dağ gibi gürbüz bedeninin
Sana yalnız o mübârek cânı lâzım dedenin

Uyan oğlum seni aldatmasın aslâ görenek
Medeniyet diye Garb türküsü havlar şu köpek
Mekke'den Londra'ya mı da'vet eder bak o şebek
Bizde şân yok mu nişân yok mu sanırlar ne demek?
Yok mu târihte bize bizden efendim örnek

Bizde bir âleme kâfi gelecek bir şân var
Bizde dünyâya ziyâ saçmış olan irfân var
Bizde sahrâları ma'mûre yapan ümrân var
Bizde küfrânları silmiş yüce bir imân var

Hamlemizle biz idik lerze veren rîm papaya
İlmi biz yollamışız cehle batan Avrupa'ya
Nûrumuz bir güneş oldu kurulan her obaya
Yaydık insânlığı biz her oğula her babaya

Gördüğün Avrupa âzâd edilen kullarımız
Bu mu'azzam sarâyı kurdu bizim kollarımız
Biz okuttuk medeniyet dahi mahsûllerimiz
Onları feyze götürdü açılan yollarımız

Biz idik maşrıka irfân biz o köhne küreye
Feyzimiz saldı ışık her bayıra her dereye
Biz oturttuk beşeri Adn'e bakan pencereye
Azmimiz çölleri döndürdü bütûn meşcereye

Bizim îmânımız ilhâdı süpürdü gitti
Ulu deryâ gibi dehşetle köpürdü gitti
Önde orduları bir çöp gibi sürdü gitti
Bunu târîh de saâdetle görürdü gitti

Yine yurdumda benim bir yeni ilk yaz olacak
Çöle dönmüş ovalar ot u çiçekle dolacak
Bürüyen kanlı diken kitlesini hep yolacak
Yine bülbül ötecek gül açacak hep bulacak

Yine bir cân verecek orduma bir İbn-i Velid
Yine bir ufk açacak yurduma bir sönmez ümîd
Yine îmân olacak neslime bir azm-i şedîd
Yine düstûr olacak bizde yâ gâzî yâ şehîd

O şehîdler bitecek cân verecek toprağıma
O zafer çağları hayrân kalacaktır çağıma
Şânlı gâzilerinin menkıbesi devrimde
Olacak tâc ulu târîhteki her yaprağıma

Başına patlatacak düşmeninin bombasını
Kanlarıyla silecektir bu cihânın pasını
Yapacak çizmeye bez Avrupa'nın armasını
Yurdumun bayrâma tebdil edecektir yasını

O zamân ben kara toprakta dağılmış cesedim
Bu yiğit neslime şükrân okurum yok hasedim
Düşünüp fahrederim gör ki ne oldum ne idim
Rabb'ime şükrederim fahrime tevbe! Ne dedim?

O zamân hiç acımam ben dökülen gözyaşımı
O zamân kaldırıyorum fahr ile derdli başımı
O zamân secde-i şükrâna kapanmak üzere
Devirin kibleye kalmış ise makber taşımı

O zamân belki bu tatsız ve pürüzlü üslûb
İle yazdım size bu şi'ri irâdem meslûb
Size bir hâtıra şâyed kalacaksa ne şeref!
Âh eğer bizlere mesken kalacaksa Üskûb
Size ey nesl-i necîb
Size ey azm-i mehîb

Size bu millet için gözyaşı dökmüş şâîr
Armağan eyleyecek yok ne bıraksın zâhir
Kabrimin otları üstünde görürsen jâle
O benim gözyaşımın aksidir istikbâle

Kabrimin semt-i semâsında doğan bir yıldız
Varsa hayretle bakan nûrlu gözümdür ulu hız

Her seher makbere semtinde öten bir bülbül
İşitirsen o benim, bir kuşa dönmüş bu gönül

Seni takdîs ediyor etme bunu istiskâl
Seni ey beklediğim devr-i mübîn-i ikbâl
Seni kalbiyle şu'ûruyla ve rûhuyla bu hâl
Seni kutlar seni ey umduğumuz istikbâl

Döktüğüm gözyaşı al güllerine renk olsun
Yurdumun bâğçesi Hak cennetine denk olsun
Her sözüm kem göz ile her bakana cenk olsun
Yazdığım zemzemeler zevkine âhenk olsun

Yiğidim! Hasmına çehren hele korkunç olsun
Tırnağın ok ve kılınç hür bileğin tunç olsun
İhtiyâr olsa da yılmaz yüreğin genç olsun
Adımın zelzele versin yere pek dinç olsun

O şehîdler bitecek cân verecek toprağıma
O zafer çağları hayrân kalacaktır çağıma
Şânlı gâzîlerinin menkıbesi devrimde
Olacak tâc ulu târîhteki her yaprağıma

Başına patlatacak düşmeninin bombasını
Kanlarıyla silecektir bu cihânın pasını
Yapacak çizmeye bez Avrupa'nın armasını
Yurdumun bayrâma tebdil edecektir yasını

O zamân ben kara toprakta dağılmış cesedim
Bu yiğit neslime şükrân okurum yok hasedim
Düşünüp fahrederim gör ki ne oldum ne idim
Rabb'ime şükrederim fahrime tevbe! Ne dedim?

O zamân hiç acımam ben dökülen gözyaşımı
O zamân kaldırıyorum fahr ile derdli başımı
O zamân secde-i şükrâna kapanmak üzere
Devirin kibleye kalmış ise makber taşımı

O zamân belki bu tatsız ve pürüzlü üslûb
İle yazdım size bu şi'ri irâdem meslûb
Size bir hâtıra şâyed kalacaksa ne şeref!
Âh eğer bizlere mesken kalacaksa Üskûb
Size ey nesl-i necîb
Size ey azm-i mehîb

Size bu millet için gözyaşı dökmüş şâîr
Armağan eyleyecek yok ne bıraksın zâhir
Kabrimin otları üstünde görürsen jâle
O benim gözyaşımın aksidir istikbâle

Kabrimin semt-i semâsında doğan bir yıldız
Varsa hayretle bakan nûrlu gözümdür ulu hız

Her seher makbere semtinde öten bir bülbül
İşitirsen o benim, bir kuşa dönmüş bu gönül

Seni takdîs ediyor etme bunu istiskâl
Seni ey beklediğim devr-i mübîn-i ikbâl
Seni kalbiyle şu'ûruyla ve rûhuyla bu hâl
Seni kutlar seni ey umduğumuz istikbâl

Döktüğüm gözyaşı al güllerine renk olsun
Yurdumun bâğçesi Hak cennetine denk olsun
Her sözüm kem göz ile her bakana cenk olsun
Yazdığım zemzemeler zevkine âhenk olsun

Yiğidim! Hasmına çehren hele korkunç olsun
Tırnağın ok ve kılınç hür bileğin tunç olsun
İhtiyâr olsa da yılmaz yüreğin genç olsun
Adımın zelzele versin yere pek dinç olsun

Cılızı çünkü bu dünyâda ezer çiğnerler
Kumrunun lânesini yelle harâb eylerler
Hakkına hak demeyen meskeneti n'eylerler
Korkağın türküsünü nerde aceb söylerler

Vakvâk etmiş kim acır kurbağayı emse yılan
Âcize kim ne verir hak mı dedin? Hepsi yalan
Hak için yoksa gücün boş yere sen git de dolan
Kimseye etme sitem, aczine yan! Aczine yan!

Hele silkin ve didin hepsi sana saygı sayar
Hele bir güçlü görün yârin olur hep ağıyar
Cılızın ettiği feryâdı hemân kendi duyar
Güce karşı koymak ancak yine tek güçle uyar

Ey yiğit oğlu yiğit söndü neden âmâlin
Hasm elinde duruyor gasb edilen ikbâlin
Kalk savaş mâzî-i ikbâline dönsün hâlin
O zamân gülşen olur sâha-i istikbâlin

Sen ki Fâtihlerin oğlu büyük erler erisin
Nice Hayber kapısı sökmüş olan Haydar'ısın
Geri dön kaçma kuzum sen bu hicâbdan berisin
Dü-cihân fahri Muhammed kulunun askerisin

Lügat:

·Girye: Gözyaşı
·Musahhar: İtaat ettirilmiş,
boyun eğdirilmiş
·Meşâdet: Bahtiyarlık, saadete
sebeb olacak iyilik
·Azamet: Büyüklük, kibirlilik

·Me'yûs: Ümitsiz
·Te'bîd: Ebedileştirme, sonsuz kılma
·Tezyîd: Arttırma
·Temdîd: Uzatma, devam ettirme
·Tuğyân: Azgınlık, taşkınlık
·Livâ-yı dîn: Dîn sancağı

·Nübehâ: Uyanık olanlar
·Namzed: Aday
·Şeh-nâz: İşildayan, parlayan
·Ukbâ: Ahiret
·İstiskâl: Yüz vermeme,
hoş karşılamama

Acırım doğrusu zillet ile mahzûl oldun
Atanı hepsi bilirken neye mechûl oldun
Zilletinden yine sen acz ile mes'ûl oldun
Dedenin kullarına sen mi bugün kul oldun?

Sıçra durma oku çırpın çalış oğlum davran
Ne umarsın bu atâletle bulunmaz dermân
Hangi bir tembele bilmem neyi vermiş devrân
Ekmeden biçmeden elbette dövülmez harman

Mahvolup bitti deme ye's ile küfre dalma
Tanrı'nın rahmeti boldur sen ümîdsiz kalma
İntihâr etme sakın ye's ile mevte salma
Ye's ile boynuna sen kendini zinhâr alma

Yine bir gün şu batan nâzlı hilâlin doğacak
Bedr olup âlemi baştanbaşa nûra boğacak
Yurdunu zulme boğan zulmeti artık kovacak
Bu karanlık geceye şöyle bir ak gün doğacak

Sarpsa da korkma sakın her yokuşun bir düzü var
Sarsa da yılma sakın her gecenin gündüzü var

8 Eylül 1959

Lügat:

·Âmâl: Emeller
·Berî: Temiz

·Hasm: Düşman
·Mahzûl: Hakir, kıymetsiz

·Hicâb: Utanç
·Atâlet: Tembellik